

ბ რ ძ ე ნ ე ბ ე ბ ე

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმისა

საქართველოს სსრ-ის სახელმწიფო უშიშროების, სოხულის მინისტრის, მინერალური, მანქანების, მკვლევარების, კულტურისა და ხელოვნების განვითარებაში მიღწეულ წარმატებებისათვის დაჯილდოებულ იქნა:

სოფლის მეურნეობის, მრეწველობის, მეცნიერების, კულტურისა და ხელოვნების განვითარებაში მიღწეულ წარმატებებისათვის დაჯილდოებულ იქნა:

ლეონის ორდენით

1. აბუხაბიბ ტერეტი პანკალის-ძე — გალის რაიონის ლ. პ. ბერას სახელობის კოლმეურნეობის მერგო-ლური.
2. ანდრეი დავით იასონის-ძე — საქართველოს სსრ რესპუბლიკის სახალხო არტიტი.
3. ბაქრაძე ვალერიან მინას-ძე — საქართველოს სსრ რესპუბლიკის სახელმწიფო თავმჯდომარე.
4. ბარბაქაძე კარლო იასონის-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნის მოადგილე.
5. ბოცვაძე ნინო იოსების-ასული — მეცნიერის რაიონის ბიჭვინთის არასრული საშუალო სკოლის პე-დაგოგი.
6. ვარლამი ბარბაქაძე მათეს-ასული — ქალაქ თბილისის ვეთა მე-7 საშუალო სკოლის პედაგოგი.
7. ვახაძე აკაკი ალექსის-ძე — სსრ კავშირის სახალ-ხო არტიტი.
8. ვაშაძე ავრამ რაფინის-ასული — სამტრე-დიის რაიონის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის მე-2 მუშაკი კოლმეურნი.
9. ვაშაძე ნიკაიძე ბარბაქაძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) თბილისის ორგანიზაციის 26 კომისიის რაიონის პირველი მდივანი.
10. დამაშვიძე შალვა ქეთიფონტის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ რესპუბლიკის სახალხო არტიტი.
11. გვიგენია შალვა სერგის-ძე — მეცნიერ-აგ-რონი, ჩაის მრეწველობისა და სუბტროპიკული კულტურების საქართველოში შემოღებისათვის ინს-ტიტუტის მეცნიერი მუშაკი.
12. გორგაძე ნესტორ ასალოს-ძე — ამიერკავკასიის მეტალურგიული ქარხნის მშენებლობის სამმართვე-ლო უფროსი.
13. გოგუა ვასილ ბარბაქაძე — საქართველოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნის მოადგილე.
14. გორდუნიანი გიორგი მიხეილის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ რესპუბლიკის ადგილობრივი მრეწველობის სახალხო კომისიარი.
15. დავითაძე ოსმან შაქირის-ძე — ქობულეთის რა-იონის კალინინის სახელობის კოლმეურნეობის მე-ცნიერ-მუშაკი ბრიგადის ბრიგადირი.
16. ზამბახიძე გრიგოლ ნიკოლოზის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნის მოადგილე.
17. კარანაძე გრიგოლ თეოდოსის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სახალხო კო-მისარი.
18. კვაჭაძე თეოდოსი გიორგის-ძე — მხარაძის რა-იონის სოფელ განახლების კოლმეურნეობის თავმჯ-დომარე.
19. კვიციანი რაფიელ არტიმის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ რესპუბლიკის მიწათმოქმედების სახალხო კო-მისარი.
20. კობახიძე ვასილ მიხეილის-ძე — თბილისის 26 კომისიის სახელობის მხეჩანაშენებელი ქარხნის სტახანოვილი მუშაკი.
21. ყუჯაბაშვილი ივანე პეტრეს-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) გორის რაიონის პირველი მდივანი.
22. კუბაშვილი ვიქტორ დიმიტრის-ძე — საქართველოს სსრ რესპუბლიკის განათლების სახალხო კომისიარი.
23. კუბაშვილი ნაზი პლატონის-ასული — ცხაკაის რა-იონის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის სტახა-ნოვილი ჩაის ფოთლის მუშაკი.
24. ლეონიძე გიორგი ნიკოლოზის-ძე — შვერდის რა-იონის სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი.
25. ლოსაძე ალექსანდრე ანდრეის-ძე — შიდა-კავკასიის მეტალურგიული ქარხნის განყოფილების მთავარი ინჟინერი.
26. მირიანაშვილი ვახტანგ ვასილის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) წითელწყაროს რაიონის პირველი მდი-ვანი.
27. მირიანაშვილი პავლე არსენის-ძე — ქუთაისის მარ-განეტის ტრესტის ორგანიზაციის სახელობის მდაროს სტახანოვილი მუშაკი.
28. მთავრიაშვილი ელენე მოსეს-ასული — სიღნაღის რაიონის სტალინის სახელობის პირველი მდივანი.
29. ნიკოლოზი იაკობ ივანეს-ძე — მუხრანის რაიონის სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი.
30. როგავა ანთიმოზ მიხეილის-ძე — ზუგდიდის რა-იონის ლ. პ. ბერას სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე.
31. საჯავაძე სერგი ვიქტორის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) ზუგდიდის რაიონის პირველი მდი-ვანი.
32. სენიანაშვილი იოსებ სიმონის-ძე — წითელწყაროს რაიონის ლ. პ. ბერას სახელობის კოლმეურნეობის მე-2 მუშაკი მდივანი.
33. სოსხაძე ვახტანგ ტარასის-ასული — საქართვე-ლოს სსრ რესპუბლიკის სახალხო არტიტი.
34. ტაყაიშვილი შაქირა შოაბის-ძე — გორის რაიონის კოლმეურნეობის მუშაკი სოფლის თავმჯდომარე.
35. თვალჭავჭავაძე ალექსანდრე ანტონის-ძე — სა-ქართველოს სსრ რესპუბლიკის მეცნიერებათა აკადემიის ნაშრომის მუშაკი.
36. ტულუშვილი შალვა სარდიანის-ძე — საქართველოს სსრ რესპუბლიკის ტექნიკური კულტურების სახალხო კომისიარის ლიბანტრესტის მანქანების ცენტრ-სების აპპრიატო მუშაკის მთავარი ავრონი.
37. შხაიძე ლაშარე ვასილის-ძე — ქუთაისის ვეთა მე-5 საშუალო სკოლის პედაგოგი.
38. ჭაბუკიანი ვახტანგ მიხეილის-ძე — საქართველოს სსრ რესპუბლიკის სახალხო არტიტი.
39. ჩარკვიანი კანდიდ ნესტორის-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი.
40. ჩერქეზია ევდოკიმ ილიაონის-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) თბილისის კომიტეტის მუშაკი მდივანი.
41. ჩოქოვანი სიმონ ივანეს-ძე — შვერდის რაიონის სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი.
42. ჩუბინიძე მირიან დამიანის-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნის მოადგილე.
43. ერისთავი კონსტანტინე დავითის-ძე — სამედი-ცინო მეცნიერებათა დოქტორი, თბილისის სახელმწი-ფო სამედიცინო ინსტიტუტის დირექტორი.

5. დავითაძე დავით ალის-ძე — აჭარის ასსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე.

6. დელბა მიხეილ კონსტანტინის-ძე — აფხაზეთის ასსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე.
7. ჯაფარი ივანეს-ძე — საქართველოს სსრ სახ-კომსაბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე.
8. ჯავახიშვილი ექვთიმე დიმიტრის-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ტიბულის რაიონის პირველი მდივანი.
9. იმნაძე აკაკი ვახტანგის-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ქუთაისის რაიონის პირველი მდივანი.
10. იმნაძე სერგი მარტინის-ძე — საქართველოს სსრ სახელმწიფო თავმჯდომარის მოადგილე.
11. ივანეშვილი ალიო ილიას-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ცხაკაის რაიონის პირველი მდივანი.
12. ლომაძე ვახტანგ ალექსანდრეს-ძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) თბილისის ორგანიზაციის სტალინის რაიონის პირველი მდივანი.
13. მგელიძე აკაკი ივანეს-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) აფხაზეთის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი.
14. მირცხულავა ალექსანდრე იორდანის-ძე — აფხა-ზეთის ასსრ სახელმწიფო თავმჯდომარე.
15. არაგვა ავქენდი ნარკის-ძე — საქართველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიარი.
16. სიხარულიძე ვასილ ვლადიმერის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) მხარაძის რაიონის პირველი მდივანი.
17. სტურუა გიორგი თეოდოსის-ძე — საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე.
18. თვალჭავჭავაძე გიორგი გრიგოლის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტთან არსებული პარტიული მდივანი.
19. თოფჩიძე ალექსანდრე ეპიფანეს-ძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი, კადრების დარგში.
20. ფუტყაძე იმანოლ ხასანის-ძე — აჭარის ასსრ სახელმწიფო თავმჯდომარე.
21. ხოშტარია სიმონ გიორგის-ძე — სსრ კავშირის ტექნიკური კულტურების სახალხო კომისიის მოადგი-ლე, საქართველოს სსრ მიწათმოქმედების ყოფილი სა-ხალხო კომისიარი.
22. ციმაკურიძე კონსტანტინე სოკრატის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ ფინანსთა სახალხო კომისიარი.
23. ცხიკვაძე ვლადიმერ ვლადიმერის-ძე — სა-ქართველოს სსრ (ბ) სამხრეთ-ოსეთის საოლქო კომი-ტეტის პირველი მდივანი.
24. ჩაჩიაძე გიორგი დეტუს-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ზუგდიდის რაიონის პირველი მდივანი.
25. ჭიჭინაძე კონსტანტინე გიორგის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნის მოადგილე.
26. ჩხუ იანიშვილი შაქირა ნიკოლოზის-ძე — საქარ-თველოს სსრ (ბ) თბილისის კომიტეტის მეორე მდივანი.
27. შარია პეტრე ათანასეს-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი პროპაგან-დის დარგში.
28. ვენახაშვილი ვასილ იაკობის-ძე — საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის მდივანი.

სამაგისტრო ორდენი II ხარისხის ორდენით

1. აზარაშვილი პავლე ბაგრატიის-ძე — სამტრედიის დირექტორი.
2. ალავეტი გიორგი ერმაკოვის-ძე — საქართველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიარი.
3. ბაღვაძე მაქსიმე კონსტანტინის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი.
4. ბერიშვილი კონსტანტინე ალექსის-ძე — საქარ-თველოს სსრ ხორციისა და რძის მრეწველობის სახალხო კომისიარი.
5. ბიჭიაძე არჩილ ფილიპის-ძე — საქართველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიარი.
6. ბოლქვაძე შალვა ილიაონის-ძე — აფხაზეთის ასსრ შინაგან საქმეთა სახალხო კომისიარი.
7. ბონდარაძე ანდრია ივანეს-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის სამხედრო განყოფილების მუშაკი.
8. ვაშაძე ალექსანდრე ვლადიმერის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ (ბ) სამტრედიის რაიონის პირველი მდივანი.
9. ვაგუა ილიაონი ავქენტის-ძე — აფხაზეთის ასსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიარი.
10. ვასილი ილია ივანეს-ძე — სახელმწიფო უშიშ-როების სახალხო კომისიარის სამხრეთ-ოსეთის ავ-ტონომური ოლქის სამმართველოს უფროსი.
11. გოგია შალვა თეოდოსის-ძე — საქართველოს სსრ შინაგან საქმეთა სახალხო კომისიის მოადგილე კადრების დარგში.
12. ფლდო იასონ ამბროსის-ძე — საქართველოს სსრ შინაგან საქმეთა სახალხო კომისიარის განყოფილე-ბის უფროსი.
13. კოკია გრიგოლ ნესტორის-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ფოთის საქალაქო კომიტეტის პირველი მდივანი.
14. კოჭლავაშვილი ალექსანდრე ივანეს-ძე — საქარ-თველოს სსრ შინაგან საქმეთა სახალხო კომისიარის მუშაკი.
15. კუჭუბაძე მიხეილ ნიკოლოზის-ძე — აჭარის ასსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიარი.
16. მალაია ილიაონი ბუაჩიონის-ძე — საქართვე-ლოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისი-არის განყოფილების უფროსი.
17. შანი სერგე ნიკოლოზის-ძე — საქართველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიარ-ის განყოფილების უფროსი.
18. შატუა ანტონ მაქსიმეს-ძე — აჭარის ასსრ შინა-გან საქმეთა სახალხო კომისიარი.
19. მიწერიაშვილი მარკო ლეონტის-ძე — საქარ-თველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კო-მისიარის განყოფილების უფროსი.
20. ნაჭვიაძე კაპიტონ გრიგოლის-ძე — საქართველოს სსრ შინაგან საქმეთა სახალხო კომისიის მოადგილე ბილიკის დარგში.
21. ნიშაძე ირაკლი ილიას-ძე — საქართველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიის მოად-გილე.
22. სარჯველიძე მიხეილ ბესარიონის-ძე — ტრესტ „საქართველო ჩაის“ დირექტორი.
23. სარსილაძე ნიკოლოზ პეტრეს-ძე — საქართველოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის სარგანის-კოო-პანსტრუქტორი განყოფილების მუშაკი.
24. თარგამაძე კონსტანტინე მიხეილის-ძე — საქარ-თველოს სსრ სახელმწიფო თავმჯდომარის მოადგილე სამხედრო მოსამხარეთო ოჯახების სახელმწიფო უშიშრედილი უშიშროების დარგში.
25. ხელძე ალექსანდრე თეოდოსის-ძე — საქარ-თველოს სსრ სამმართველოს დაცვის სახალხო კომისიარი.

26. წერეთელი შალვა იორანის-ძე — საქართველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიის მოადგილე.

შრომის წითელი დროშის ორდენით

1. აბაშიანი შალვა ვასილის-ძე — საქართველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიარ-ის სამმართველოს უფროსი.
2. აბაქელი თამარ გრიგოლის-ასული — მხატვარი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე.
3. აბლაჯი კონსტანტინე პავლეს-ძე — გორის რაიო-ნის ახალგაზრდის მეს-ის დირექტორი.
4. აბაშიანი ირაკლი ბესარიონის-ძე — შვერდის რაიონის ახალგაზრდის მეს-ის დირექტორი.
5. აფხაძე ემანუელ ვლისეს-ძე — საქართველოს სსრ სახალხო არტიტი.
6. აგაძე დავით გიორგის-ძე — საქართველოს ზოო-ვეტერინარული ინსტიტუტის პროფესორი.
7. აბაშიანი ივანე ბესარიონის-ძე — ამიერკავკასიის რეინგების სამტრედიის საერთოქალაქო დეპოს მე-მანქანე.
8. აზმაიფარაშვილი შალვა ილიას-ძე — თბილისის ზ. ფალიაშვილის სახელობის ლენინის ორდენისანი ობე-რისა და ბალეტის თეატრის მთავარი დირექტორი.
9. ამირაძე კონსტანტინე მიხეილის-ძე — საქარ-თველოს სსრ (ბ) გორის სახელობის სასოფლო-სამეურ-ნეო ინსტიტუტის პროფესორი.
10. ამირანაშვილი პეტრე ვარლამის-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ სახალხო არტიტი.
11. ანთაძე დავით კონსტანტინის-ძე — საქარ-თველოს სსრ სახალხო არტიტი.
12. არაიშვილი დიმიტრი გენატის-ძე — კომპოზიტო-რი, საქართველოს სსრ სახალხო არტიტი.
13. აბაშიანი თამარ ვასილის-ასული — ზესტაფონის ლ. პ. ბერას სახელობის ფეროშენილობის ქარხნის ტექნიკური კონტროლის განყოფილების უფროსი.
14. ბაღვაშვილი ანდრია მედიონის-ძე — კომპოზი-ტორი, საქართველოს სსრ ხელოვნების დამსახურე-ბული მოღვაწე.
15. ბარბაქაძე ივანე ივანეს-ძე — საქართველოს სსრ კვების მრეწველობის სახალხო კომისიარის მთავარი ავრონი ჩაის დარგში.
16. ბარბაქაძე ბორის გიორგის-ძე — ამიერკავკასიის მეტალურგიული ქარხნის მშენებლობის სამმართვე-ლოს მთავარი ინჟინერი.
17. ბაბუაძე დავით პავლეს-ძე — წულუკიძის პედა-გოგიური სასწავლებლის დირექტორი.
18. ბეგაშვილი ილია ივანეს-ძე — სიღნაღის რაიონის ულანოვის მეს-ის სტრუქტორი ბრიგადის ბრიგად-ირი.
19. ბენდიანიშვილი არტემ ილიაონის-ძე — თბილი-სის კიროვის სახელობის დაზღვევითი ქარხ-ნის სტახანოვილი მუშაკი.
20. ბერაძე ასეი რეზინის-ასული — ქობულეთის რა-იონის ჩარკვიანის სახელობის კოლმეურნეობის ბრი-გადირი.
21. ბერძენიშვილი ნიკოლოზ ალექსანდრეს-ძე — სა-ქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ნაშრომის მუშაკი.
22. ბერიანი დარია ივანეს-ასული — თბილისის სა-მედიცინო ინსტიტუტის პროფესორი.
23. ბერიანი არტემ კონის-ძე — თბილისის სომხური დრამის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი, საქარ-თველოს სსრ სახალხო არტიტი.
24. ბილაშვილი ივანე ნიკოლოზის-ძე — თბილისის გრი-ბოიდის სახელობის რუსული დრამატული თეატ-რის მსახიობი, საქართველოს სსრ დამსახურებული არტიტი.
25. ბოლქვაძე ნიკოლოზ ავქენტის-ძე — ცხაკაის პე-დაგოგიური სასწავლებლის პედაგოგი.
26. ბრაგინა ვლადიმერ დავითის-ძე — საქართველოს სსრ დამსახურებული არტიტი.
27. ბუაია ბორის სამუხრანის-ძე — ქუთაისის საავტო-მობილი ქარხნის დირექტორი.
28. ბურჯანაძე ევდოკიმ იოსების-ასული — ქა-ლაქ თბილისის ვეთა მე-7 საშუალო სკოლის მასწავ-ლებელი.
29. ბურჭულაძე მარიამ ივლიანეს-ასული — საქარ-თველოს სსრ განათლების სახალხო კომისიის მოად-გილე.
30. ბურჯული ალექსი დიმიტრის-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ მიწათმოქმედების მთავარი ავრონი მიხეილის-ძე დარგში.
31. ვანაძე ნატალია გიორგის-ასული — საქარ-თვე-ლოს სსრ სახალხო არტიტი.
32. ვეჯა ვლადიმერ ანდრეის-ძე — შრომელთა დე-პუტატების სოხუმის საქალაქო საბჭოს ადმინისტრაციის თავმჯდომარე.
33. ვორნიანი ვლადიმერ ვასილის-ძე — თბილისის სამედიცინო ინსტიტუტის პროფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე.
34. ვაშაძე ანდრია ალექსის-ძე — კოლხიდის მეს-ის უფროსი.
35. დამარაშვილი ვახტანგ გრიგოლის-ძე — თბილი-სის სამედიცინო ინსტიტუტის პროფესორი.
36. დამარაშვილი ირაკლი დავითის-ძე — ჩაის მრეწვე-ლობისა და სუბტროპიკული კულტურების სრულიად საქართველოში შემოღებისათვის ინსტიტუტის დირექტორი.
37. დამარაშვილი დავით ალექსანდრეს-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ სახალხო არტიტი.
38. დამარაშვილი კონსტანტინე სიმონის-ძე — შვე-რდის რაიონის სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი.
39. გარდახაძე შალვა ლენინის-ძე — ტყვარჩელა-კანაშის ტრესტის მმართველი.
40. გვარამაძე დავით დიმიტრის-ძე — ზაზურის რა-იონის მე-17 პარტიკულარის სახელობის კოლმეურ-ნეობის თავმჯდომარე.
41. გვარამაძე ელენე ლენინის-ასული — საქარ-თვე-ლოს სსრ სახალხო არტიტი.
42. გიგოშვილი არჩილ ალექსანდრეს-ძე — საქარ-თ-ველოს სსრ (ბ) თბილისის ორგანიზაციის ბერაის რაიონის პირველი მდივანი.
43. გოგია კონსტანტინე გიორგის-ძე — ჩაქვის ლენინის სახელობის ჩაის საბჭოთა მეურნეობის დირექტორი.
44. გომელაური ნიკოლოზ გიორგის-ძე — ამიერკავ-კასიის მეტალურგიული ქარხნის დირექტორი.
45. გომეძე ვარლამ ალექსანდრეს-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ (ბ) თეთრიწყაროს რაიონის პირველი მდივანი.
46. გონილაშვილი ვახტანგ მედიონის-ძე — ტყი-ბულქვანის რაიონის მმართველი.
47. გრიგოლი ალექსანდრე ლუკას-ძე — სოხუმის ფიზიოთერაპიული ინსტიტუტის მთავარი ექიმი.
48. გულისაშვილი არჩილ ალექსის-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ კვების მრეწველობის სახალხო კომისიარ-ის სამმართველოს მთავარი მედიკოსი.

49. გულისაშვილი ვასილ შაქირას-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის წევრი-კორესპონ-დენტი.

50. ჯაბუა გიორგი ანდრეის-ძე — საქართველოს სსრ სატყეო მრეწველობის სახალხო კომისიარი.
51. ჯანაშია ბესარიონ ანტონის-ძე — გნურის ქა-ლაქის კომპარტის დირექტორი.
52. ჯავახიშვილი კონსტანტინე იოსების-ძე — საქარ-თვე-ლოს მეცნიერების საბჭოთა მეტურნეობის ტრეს-ტის დირექტორი.
53. ჯავახიშვილი უჩა მალაქის-ძე — მხატვარი, ხელო-ვნების დამსახურებული მოღვაწე.
54. ჯანაშია არსენ დიმიტრის-ძე — ქუთაისის მარ-განეტის ტრესტის სტალინის სახელობის მდაროს სტახანოვილი მუშაკი.
55. ლიანაშვილი ლევან ნიკოლოზის-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ (ბ) თბილისის ინდუსტრიული ინსტიტუტის პრო-ფესორი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე.
56. ლომბარაძე მიხეილ მედიონის-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ ტექნიკური კულტურების სახალხო კომი-სიარის სამმართველოს უფროსი.
57. ლომბარაძე ნიკოლოზ მელქისედეკის-ძე — საქარ-თვე-ლოს სამმართველოს მმართველი დირექტორი.
58. ზარანდა იასონ იაკობის-ძე — საქარ-თველოს სსრ (ბ) სოხუმის რაიონის პირველი მდივანი.
59. ინგოროვა პავლე იესეს-ძე — შვერდის რაიონის სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი.
60. კალანაძე ლეონიდე პოლავეტი-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ (ბ) ბერაის სახელობის სასოფლო-სამეურ-ნეო ინსტიტუტის პროფესორი.
61. კალანაძე სერგი ვარლამის-ძე — სსრ კავშირის სახელმწიფო სატელეკომისიის რწმუნებული საქარ-თველოს სსრ რესპუბლიკაში.
62. ქაშუაძე მიხეილ ელიზბარის-ძე — ქუთაისის მარ-განეტის ტრესტის სტალინის სახელობის მდაროს დირექტორი.
63. კალაქაძე პავლე მამანტის-ძე — საქარ-თველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიარ-ის სამმართველოს უფროსის მოადგილე.
64. კალაქაძე გიორგი დავითის-ძე — საქარ-თველოს სსრ კვების მრეწველობის სახალხო კომისიარის სამმართველოს წინააღმდეგ მუშაობის საბჭოთა მე-ურნეობის მთავარი მდივანი.
65. კანაძე ვარლამ სამსონის-ძე — ქუთაისის რაი-ონის კოლმეურნეობა „ახალი ცხოვრების“ თავმჯდო-მარე.
66. ქაჩია ირაკლი დიმიტრის-ძე — საქარ-თველოს ჩაის საბჭოთა მეტურნეობის ტრესტის დირექტორი.
67. ქაშაყავანი ნიკოლოზ ვასილის-ძე — ამიერკავ-კასიის მეტალურგიული ქარხნის დირექტორის მოად-გილე და მთავარი ინჟინერი.
68. კვაჩელაძე მიხეილ ვასილის-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ (ბ) წულუკიძის რაიონის პირველი მდივანი.
69. კვაჩელაძე ტარასი ყარამანის-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ნაშრომის მუშაკი.
70. კვაჭაძე ალექსანდრე თამას-ძე — საქარ-თველოს სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის სასკოლო განყოფილების მუშაკი.
71. კვციანი თამარ ნიკოლოზის-ასული — საქარ-თველოს სსრ (ბ) თბილისის ორგანიზაციის ორგანიზაცი-ის რაიონის პირველი მდივანი.
72. კვციანი ვლადიმერ ბესარიონ ანტონის-ძე — ზესტა-ფონის რაიონის მოხარულთა საშუალო სკოლის მას-წავლებელი.
73. კვციანი შაქირა ნიკოლოზის-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ კვების მრეწველობის სახალხო კომისიარი.
74. კვციანი ნიკოლოზ ნიკოლოზის-ძე — სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის რექტორი.
75. კაჩელია ლეონ მიხეილის-ძე — შვერდის რაიონის სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი.
76. კაჩელია ბესარიონ იოსების-ძე — შრომელთა დეპუტატების თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმას-კომისიის სახალხო განათლების განყოფილების მუშაკი.
77. კვაჭაძე გიორგი ივანეს-ძე — საქარ-თველოს სსრ სავაჭრო საქმეთა სახალხო კომისიარი.
78. კვაჭაძე ნიკოლოზ დავითის-ძე — საქარ-თველოს სსრ სახელმწიფო გამომცემლობის მმართველი.
79. კვციანი გრიგოლ ბარბაქაძის-ძე — კომპოზიტო-რი, ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე.
80. ყიფშიძე სიმონ ნიკოლოზის-ძე — თბილისის სა-მედიცინო ინსტიტუტის პროფესორი.
81. კლდიაშვილი ეგრე დავითის-ძე — შვერდის რაიონის სსრ (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანი.
82. კოჭლავაძე გრიგოლ ირაკლის-ძე — სიღნაღისა და ცეცხლის სახელმწიფო ანაბლის ხელმძღვანელი.
83. კომედიანი ვარლამ ანტონის-ძე — საქარ-თვე-ლოს მეტალურგიული ქარხნის მთავარი ინჟინერი.
84. კოსტავა ვლადიმერ სტეფანეს-ძე — მხარაძის რაიონის სოფელ კონკაის კოლმეურნეობის თავ-მჯდომარე.
85. კოჭლავაშვილი იოსებ დიმიტრის-ძე — საქარ-თვე-ლოს სსრ სახელმწიფო თავმჯდომარის მოადგილე მეცნიერების დარგში.
86. ქუთაისი არჩილ გრიგოლის-ძე — საქარ-თველოს სსრ სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისიარ-ის სამმართველოს უფროსი.
87. ქუთაისი ვახტანგ ვარლამის-ძე — მხატვარი.
88. კუჭუბაძე მიტროფანე იონას-ძე — საქარ-თველოს სსრ (ბ) გორის რაიონის პირველი მდივანი.
89. ლახაძე არქიმო მირიანის-ძე — ტყვარჩელა-კანაშის ტრესტის მთავარი ინჟინერი.
90. ლენინი ბორის ივანეს-ძე — საქარ-თველოს სსრ (ბ) თბილისის კომიტეტის მდივნის მოადგილე.
91. ლომია იაკობ ნიკოლოზის-ძე — ჩაის მრეწველო-ბისა და სუბტროპიკული კულტურების სრულიად-საქართველოში შემოღებისათვის ინსტიტუტის სოხუმის ფილიალის დირექტორი.

მებრძოლი ახალსოფელი

— თქვენ, მებრძოლებო გუგუ და დავით, აქ დამო-
ლოცეთ, ჩემს მარანში მიღწეულ ადორიანეს
ჩემი სამეგრელო, ჩემი სოფელი. აქ დამოლოცეთ,
ჩემს მარანში მიღწეულ თვამყვანებელ მიმ-
დინარე ჩემი ენგური, შხეფიანი ხობისწყალი და ცხე-
ნისწყალი.

გზედვ სათანადოს, რუხისციხის, ალნარკისა. გზედვ
შორიდან მე ბერიკაცი ახალსოფელი. ჩემი ეზოკარი,
ჩემი მარანი ღია მათთვის და ცხე-რუხისციხისთან,
სათანადოში, ალნარკისა აღმართული ოღები ჩემი
ყველა. ჩემი მისვლა გაუხარებდა ყოველ ოჯახში,
მომოხიბლავდა, ცივ ამინდში შუა ცეცხლთან მიმოწე-
ვენ, დამაწყობებდა, ზღბულში ნახალ გამოგებენ
ცაცხვის ჩრდილოში—მეტყვია მახა, მახარია აქ მო-
სიყვანე.

მე ბერიკაცი ახალსოფელი ჩემს სამყოფელს გა-
მოგებდა—დამოლოცეთ სამყოფელი, კარგო ბიჭებო!

კვირადღეა. ეს მოხუცი სახეობდ არის მორთული.
ისიფერ ჩოხას უმწვენებენ თეთრი ქილები. მოხუ-
კის ახოვანი ტანი, მისი სიჯანმრთელო, თეთრი წვე-
რი საოცრად ამგანებს მას ლაზერ ორანჟისს „სი-
ცოცხლის ხისას“, ოღის კედელზე ან ბუხარის კამარა-
ში ამოყვანოს.

იგი სტუმრებს არ ელოდა დღეს, არავინ ჰყავდა
მოწვეული, ავდარიცა, თებერვალი, წვიმიან-ქარიანი
ამინდი, ურთას მთასაც ნისლი მპურავს, კავკასიონის
კალთებსაც, ენგური კი არარად ადგებს ამ უმინდო-
ბას, ისევე ძველებურად მიმქუხარებს კოლხების დაბ-
ლობებზე.

არავის ელოდა, მაგრამ ოდნავ ინათა თუ არა, ლო-
გინში ვერ ვასძლი მოხუცმა. ადგა. ცეცხლი გააჩაღა
ბუხარში, პატარონის მზრუნველი თვალს მიმოავლო
კარმიდადის, ფეხზე დადგა და წვერ-ულაში, ნა-
ცრისფერი ბუხარისქილი დახვდა, თითქმის ქორწილ-
ში წასასვლელად ემზადებოდა მაყარია...

და ხმაძიარა ნაბიჯებით გაიარა-გამოიარა ოთახე-
სა და აივანზე, ამით ამცნობდა ოჯახს—ადგომის დროა.
ბატონებო—

კვირადღეა, ვინ იცის გეგბის ანაზღა შემოუცდეს
ვინმეს ფეხი.

ამ ადგილას, ახლა რომ მოჭედული ოჯახი გამარ-
თული, ცალკე ოფისად დავს, ცალკე სახლი, ბე-
ღელი, ბისელი და მარანიც ცალ-ცალკე, ამ ოცდახუთ-
წლის წინათ მარტოდმარტო ცარიელ-ტარიელი
მინდორი იყო; ეს ვეებებოდა ადგილი და ნახებარი
ცაცხვი იყო უმეჩვილო; ახლა ზომ ზედვ როგორ ამ-
შეგნებენ ამ ცაცხვს მწკრივად დარგული ლეღვისა და
გაშლის ხენი, ქლიავი და ატამი, ტრეტებავილი ნა-
რინჯავები და ამ ეზოს ირგვლივ სამკაულითი
არტყია ავითვალისათვის არდასახველი ვენახი.

ეს ადგილი ავიჩიე მე სამოსახლო. სერია, კარგი
სამზერი და მე ოსეთი თვალები მაქვს, რომ მოწყურ-
ებული ბევრის დანახვა. თვალმა ავიც უნდა ნახოს და
კარგი. სიკვარის ხილა აქაქებს ადამიანის გულს
და მე ჩემი სახლის ავიჩივან ვედავ შავი ზღვისპირის
ლაყვარდვან სალაშობს, მისი სხივების შუთამაშობის
ზღვის ტალღებთან, კავკასიონის მწვერვლებს ეხედავ,
დილით მისი სხივით გამარწყვინებულს, და ავდარსაც
ადრე შევიციბო—მოიქუფებდა ცა ზღვის კიდესთან,
კავკასიონის მწვერვლები გაშლიან დარბაზებს, მე
ჩემი სახლის ავიჩივან ყველაფერს ვხედავ...

როცა მოწაღი დავდი ფეხი და სამოსახლო შევი-
გულე, მახსოვს, სამჯერ ხმაძიარა დავილოცე გულში:
... სადაც ავიღე, ხელი დამინდობ, ნელი გაამბავ-
ე, ძარღვი გაამბავე, გული გაამბავე...

... განა დავლოთი მოყვარ, როცა აქ ვადმოქსახლოდ
ერთი სახისი, ნახავი და წაღი, ერთი ვარგველი
უფანჯარი, ცოტა რამ ოჯახის „მეკონი-მოკონი“, — აი
ეს იყო ჩემი ოჯახი და სადღაცარია... ამ სოფელ-
შიც ცოტანი იყვნენ. ძალზე გამეჩხერებული. გადამწე-
ბის გზაზე მიმდარა ტუე ხომ ვინახავთ, სწორად ოსე-
თი იყო ეს სოფელი. ერთი ვფრო ტალახიანი გზა იყო
ამ სოფელში ქალაქ ზუგდიდამდე. კარგად მახსოვს—
ერთადერთი დიდი ოდა იღვა.

ქვეყნისტი ტუეში წაყვანა ახალი მეზობლები, მეს-
რები და წალი მოვიტანე, ეზო შემოვიტანე, ცეცხლი
გავაჩაღე ჩემს ჯარჯვალში. ერთი მეკომური შეიბატა
ამ სოფელში... მე ვახსია და ხეხილის ტრეილი ვარ,
დავაყენე ვაშლი და მახალი, ვახის ნერაჩე ჩავყარე
ხუთასი ძირი, მაგრამ არ გამამართლდა პირველად.

კვყვარებით ვინმე? და მე ვუმტყუნიდა სიყვარულს
თქვეითვის — გულდაწყვეტილი დარჩენილხართ, არა?
სი გულდაწყვეტილი დარჩენი ჩემი ვახსივას; ოჯა-
ლებში ვინმეა იყო და მათთვის მწველები და გული უფ-
რო! არ მოვეწიე მაინც. ხელახლა დავბარე მოწა, ჩა-
ყარე ახალი ნერაჩე და მეორეჯერ გაიმართლა დღე-
ბუნდებარე; ასეა, მახარია, საქმეს არ უნდა მოეშვა,
ქვიტი არ უნდა მისცე და უსათუოდ შეგსრულდება
გულსწყალი...

არავის ელოდა ამ ავდარში ბერიკაცი, მაგრამ ეგე-
ბის ვინმეს შემოუცდელი ფეხი, ფეხიდან გულში და
ჩვენც ეწვეოთ ანაზღა; არ გაგვეკრებოდა მისი
სახეობი მორთობა; მისი ნათელი პირისახე ავას-
ტურებს, რომ შრომადივ კობტა, ლახაიანი, დღეს კი
კვირადღეა, მეზობლთან ვადავილს ბერიკაცი, საუბ-
რით შეიკრებებს გულს.

როცა ზეზურად შევთვალავრეთ მისი ოდასახლი
და არ დავყაბულით დარჩენას. მაშინ არც გვაცხელა,
არც გვაცივებდა—პირდაპირ მარანში შეგვიყვანა ძალის-
ძალი.

ახალი ქვეყრი მონად, პატარა ყანვები ჩამოვიგრი-
და, დავიყვარული ზუგდიდის ახანაგებს გუგუს და
დავითს—ეს ოჯახი იყო, ის ჩერგალი, ესეც ცოლი-
კური... ამასობაში პატარა მაგია დაგმართა ოჯახის
პატარაძალა, ხელი ხილითა და ნაქაბურბობით ავას-
სუფარ; უფრო გამართა წელში ბერიკაცი, თამაშობა
დაამკვიდრა, ჩახველებით ჩაქმინდა ხმა და წარბო-
სთქვა სადღევრადი—ახალი ცხოვრება, კეთილი ცხოვ-
რება და მისი შეიკრებელი დლოცვა; დლოცვა აღორძი-
ნებულს საქართველო, მისი დანახალბელობი აღდგე-
რე... მისი სოფელი, მისი დანადგემე...

— ამ ქვეყრებსა და კასრებში ის ოცი ფული დეი-

ნოა. ნამდვილი ყურნის წვენი. მე და ჩემმა შვილმა
მოგვიყვანეთ. ეს ხილი ჩემს მიერ დამხნილ ხეთა ნყო-
ფია. სიმინით კი ხაზრიავამდე სასე ჩემი ხალია, —
ამ სასე ცხოვრებას ვაუმარჯოს;
ყოველი მშრომლის ოჯახის სიკეთეს ვაუმარჯოს;
გუმიწველ დღესათუ მახსოვს — დაწოლის წინ
დაიბედებდა მამაჩემი:

... მთავრე ბუხი მიფრინავდეს, ჩემს თვალს დაანახე,
მთაზე ჰიანჭველა მიცოცავდეს, ჩემს თვალს დაანახე,
ჩემი ხელის ნახვლარით ჩემი გული ვახარე...

ახლა არ გვიბოდა დაბედება. ჩვენთვის ავისმლოელი
ვერც ჰიანჭველა ვაცოცვდა და ვერც ბუხი ვაფრინ-
დებდა, ჩვენი ნაჭირნახვლებით კი ვახარებულა ჩვენი
თვალი...

გვერა ამ ბერიკაცის მართალი სიტყვა. ღია მარნის
კარი, ჩანს მისი ეზო, ვენახი, ხეხილის ბაღი. და ეს აღ-
გალი მბოლახებულ მინდორს ჰგავდა, ამ ბერიკაცის
შრომამ ააყვავლა ატარებდა და ამ დიდი ოჯახის
მასპინძელს მისმა ნახვლებმა გაუხარა თვალი.

ახალსოფელი!
ქალაქ ზუგდიდის ოთხი კოლომეტრითა დაშორებული
ახალსოფელი. ის თამაშდ შეიძლება მიეკუთვნოს ქა-
ლაქს გარეუბნად, მით უფრო, რომ ახალსოფელი თა-
ვისი ლაზარ საცხოვრებელი სახლებით, მოკირწყლე-
ლი გზებით, ბაღით, სკოლებსა და კლუბის შენობე-
ბით ოდნავადაც არ ჩამოუვარდება ქალაქს.

სიზნარშიც არ იქმნოდა ასეთი სოფლის ვაშენება
ასეთ ადგილზე. თეთონის ეს ველი, სადაც ახლა ქალაქი
ზუგდიდი გაშენებული, ხავსითა და ჰიანჭველი იყო
დავარდა. სამეგრელოს მთავრები ისწრაფოდნენ ქა-
ლაქის ვაშენებას, მათ ბერიკაცი ოჯახობდნენ მეფის
წინაშე, მაგრამ ვერ ედირსნენ საწადელს. მეფე ალექ-
სანდრე პირველი შეპირებული იყო მთავრებს—ლონდ-
ქალაქისმავარი რამ ვაშენეთ და მას საგანგებო ბრძა-
ნებით დაუმკიდრებო ქალაქის სახელს, გარვირო-
პოლს დავარქვევო, თქვენი დიდი მთავრის პატივსა-
ცემად.

როცა 1830 წელს, სამეგრელოს მამინდელმა მთავარ-
მა ლევან დიდიანმა დაამარტა ვლახების ლეთისშობ-
ლის ქელსის ავება და რამდენიმე შენობაც ვამართა,
თხოვით მიმართა ნიკოლოზ პირველს ეს ადგილი ცე-
ნა ქალაქად, მის განცხადებაზე ნიკოლოზ პირველმა
საუთარო ხელი წააწერა:

... ეს ადგილი მინახავს და ვეჭობ ამ როდისზე ვა-
შენდეს ქალაქი, რადგან იქაურება ხავსა და ჰაიმშია.
სამეგრელოს მთავრს რომ ვასამოფნოთ, მარტო იმი-
სათვის თუ შეიძლება ამ ადგილს გარვიროპოლი ვუ-
წოდოთ...

მართალია, ეს ადგილი ხავსი და ჰაიმში იყო;
მაგრამ არ ვაგმართადა წინასწარმეტყველება მე-
ფეს. სამეგრელოს შუაგულში თანდათან შეიძილა
მხრები ქალაქმა ზუგდიდმა, ხოლო ამ უქანასეგლი მე-
თხენი და სუეტინის მამიძის ზუგდიდი იქცა ინდუსტ-
რიული და კეთილმოწყობილ ქალაქად.

სწორედ იმ ადგილას, სადაც რადიო ერისთავმა
ორ მწკრივად დარგო ჰანდრები, ქალაქის ბაღია ახლა.
ზუგდიდი დიდი მსახივანი ამოღდა მხარის ინტერ-
კომპინატი—ეს ახალი, სოციალისტური ტიპის ქალაქი.
ზუგდიდში მრავალადა ქარხანა-ფაბრიკები, სკოლები,
სამკვილეობები.

ზუგდიდში არის უმაღლესი პედაგოგიური სასწავლე-
ბელი.

ზუგდიდი ვანთქმულია თავისი ბოტანიკური ბაღითა
და მუზეუმით.

სწორედ ამ მუზეუმში ინახება ლევან დიდიანის
თხენი რუსეთის მეფისადმი, ნიკოლოზის მიერ რეზო-
ლუცია-წაწერილი.

ახალი, შექანიწნავი მიღწეებით შეხვდნენ ზუგდი-
დელში საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამ-
ყარების ოცენათვალისათვის. ამ დღეს, 25 თებერვალს
ზუგდიდის მშობრელები შეიკრებენ ახალი თეატრის
შენობაში. ისინი ვახიარებენ თეატრის მორთულობით.
შენობის თაღი და კედლები შეემშობილა ქართული
მხატვრობითა და ორნამენტებით. მოკირწყული და
მოსაფლტებული თეატრის ირგვლივ მდებარე მოე-
დანი, ვაშენებნიერებულა თეატრის სცენა. ამ თეატრ-
არონის ყველა მშობრელო აშენებდა. მას ავტანდენ
ახალსოფელშიც. ისინი არ იხარებდნენ ხე-ტყისა და
ქვა-კირის მოხილვას. ახლა უკვე ზედანვე თავიანთი
შრომის ნაყოფს.

ახალსოფელს თავადაც აქვს კლუბი და კინოთეატრი,
სამკიხხილო და საექიმო უმეტე, ორი არასრული და
სამი დაწყებითი სკოლა. ყოველი კოლმეურნის ოჯახი
გამირადებულა ელექტრონით. რადიოფიცირებულია
მთელი სოფელი.

სოფლის თვალისთვალა და გულისგული კოლმეურ-
ნების ვაშეგობის შენობა თავისი ბაღით. აქედან არა
მარტო სოფლი უხეზებ, კოლმეურნობის ბრიგადე-
ბის ფართობებშიც ვაყვანიდა საურე და საავტომო-
ბილო გზები. ჩანს პლანტაციები, ტრენგასა და ციტრუ-
სოვანთა ნარგავები, ვენახი და ხეხილის ბაღები ისეა
მოვლილი, როგორც კარგი, დაუზარალი დასახლის
მოუვლის ოჯახს; მათი ვადამარვა, ვახვლა და შეწამ-
ლა არასოდეს დავიანებულა და ამის გამო იღებენ
ახალსოფელშიც ასეთ უხე მოსავალს. კოლმეურნი-
რებაში ორს ორმოცდაათობმეტი ოჯახია ვაერთანე-
ბული. თორმეტი ბრიგადა მოუშობს. კოლმეურნობის
ეზოკარი ათს საძახ ჰეჭებარვა ვადამოლი. მცირე
შრომად, მცირე გულსყურით როდია საქმარისი ამ ვეე-
ვარება კარ-მიდამოს მოსავლელად და სახატრონოდ.

კიდევ აქვთ საქმარია ახალსოფელშიც:
შევიღობიანობის დროისათვის ვათვალისწინებელი
გეგმა ტექნიკური კულტურების ახალი პლანტაციების
ვაშენებას მათ მთლიანად შეასრულეს ოდიანობის
ინელი პირობებში. ამან უზრუნველყო, რომ ახალსოფ-
ელშიც აქამად ასე მრავალა აქვთ ვაშენებული ციტ-
რუსოვანთა, ტრენგასა და ჩანს პლანტაციები.

ახალსოფელში უდღესი გულისყურით მოისმინეს
მეზნებარე სიტყვა იმ სიყვარული ადამიანისა, რომლის
სახლსაც მათი კოლმეურნობა ატარებს. ის იყო 5 თე-
ბერვალს. შებინდობისთანავე მოიყარეს ახალსოფელ-
ში მათი თავი კლუბში. ვინც შინ დარჩა, რეპარატუბ-
რებს მიაშურეს.

თბილისს უსმენდა ახალსოფელი!
როცა ლავრენტი ბერია წარსდა თბილისის სტალინის
საარჩევნო ოლქის ამომრჩეველთა წინაშე და მისი სა-
ყვარელი ხმა დიხარა, როცა თბილისის ოპერის თე-
ატრში შეკრებილი ტამის ქუხილითა და ვაშას ძახი-
ლით შეეგებნენ თავიანთ რჩეულს, აქ, ახალსოფელშიც
ჰქუხდა ტამი, ახალსოფელშიც გასახილდნენ ვაშას...

ახალსოფელშიც კარგად ასოვთ ძვირფასი ადამი-
ანის მიერ თქმული: საქართველო ერთადერთი ადგილია
ჩვენს სამშობლოში, სადაც ჩვენ შეგვიძლია ვავაშენოთ
და ვავამარჯოთ ცივრუხებში—ლონდონ, ფართობალი,
მინდორი. წელიწადი დიდი ბელადი დიდ ყურადღებას აქ-
ცევს ამ საქმეს...

და რა მალე ახდა ეს სიტყვები!
თვითუფი კოლმეურნისათვის ნათელია ის დიდი
ყურადღება და ზრუნვა, რაც დიდმა ბელადმა, საბჭოთა
მთავრობამ გამოიჩინეს.

ახალსოფელშიც ახალის ვატაციებთა და მონდომე-
ბით შეუდგნენ ბელადის მიერ დასახული საქმის გან-
ხორციელებას!

ახალსოფელში ყველა იცნობდა აკაცი ბერიას. მისი
ქოხი ყველა ქოხზე უფრო პატარა იყო ახალსოფელში,
დაბალქირაინი, უსიხათლო, გვიმრით ვადახვეული.
სველიანი იყო აკაცი ბერიას დედის ოჯახის და სი-
სატურა. წლიდან წლამდე არასოდეს ჰქინით მათ
სარჩო საქმარისად.

ნატობდა ვაბუჯი ზაპარში მოთხრობილ კეთილ
სტურებას. ახლა კირიით ვხარება ამ ორმოცდახუთი
წლის კაცს უქუდმართი წარსლის ვახსენება. იგი ილი-
მება, როცა იხსენებს ახალი სიცოცხლის დასაწყისს მის
ოჯახში. აკაცი ბერია ოცი წლისა იყო, როცა ეს ახალი
სიცოცხლე დაიწყო. თანდათან დაფასდა მისი შრომა.
სულ სხვანაირად მოეწყო აკაცის ცხოვრება, როცა
ახალსოფელში კოლმეურნობა ჩამოყალიბდა.

საბჭოთა ხელისუფლებამ, კოლმეურნობა შეეშველა
აკაცი ბერიას, სიღუპისრისათვის თავი რომ დაეღწია.
კოლმეურნობაშიც მუშაობის შედეგად, რომ აკაცი
ბერიას ახლა ოთხთვალაინი, მაღალბოიანებზე შეყვენ-
ბული ოდა უღავსა.

საბჭოთა ხელისუფლებამ ააშენა ეს სკოლები და ამ
სკოლებში ახლა აკაცი ბერიას შვილები ვაკომა, ლეონი
და ცილა სწავლობენ; საბჭოთა ხელისუფლებამ
ააშენა აკაცი ბერიას უფროსი ქალიშვილი ნორა და
ამჟამად იგი ექიმის თანამშემუღ მუშაობს.

ახლა მისი კარ-მიდამო ნახებ—ბოსკული მრავალადა
ძროხა, ღორი, თხა, ეზო დაბურული ხილნარით, ფორ-
თოქონისა და მანდარინის ხეებით, მწიფობისთვეში
ყოფნით სასევა სწავსახელი, ბარაქიანი მარანი.

ვეგენი ყუფუნია ცხოვრების გზა ბევრად არ ვანი-
რევა აკაცი ბერიას ვახსავს. წინათ მასაც არ ჰქონდა
საუთარო სახლი, ეზო-ეზო, კარდაკარ დადიოდა და-
მეების ვასათვად. ახლა კი მისი სახლი ერთ-ერთი სა-
უუეთესაა ახალსოფელში.

კარგად იციან აკაცი ბერიამ და ვეგენი ყუფუნია —
ეს ახალი ცხოვრება, თავისუფალი, ლალი, უღრუბლო
ცხოვრება საბჭოთა ხელისუფლებამ შექმნა და დაუმე-
კიდრა მათ, — ამიტომ იცავენდენ ისინი საბჭოთა სა-
შობლოს ასე შეუპოვრად ურჩულთან სამკვერო-სასი-
ცოცხლო ბრძოლაში. მათი შვილების ვაყვანობა და
სიხედარე ფორნაზე, ამათად ვკირულები შრომამ
ზურგში ხელი შეუწყო ავისმლოების ვანადგუ-
რებას...

წავიდა, მოუბრუნებლად წავიდა უქუდმართი ცხოვ-
რება, არასოდეს აღსდგება ჩვენს სამშობლოში მონობის
უფელი.

ახლა ზუგდიდის მუზეუმში ინახება სურათი იმ
უწინდელი ცხოვრებისა, — ის ქვის სახნისი, ის გა-
ჩორჯილი კაცი, დილეგის კარის სურდული... თხოვან
ლევან დიდიანისა — ქალაქის ურელი ებოძებია ზუგ-
დიდისათვის მეფე ნიკოლოზს...

ახალსოფელშიც მხარად ნახალოდენ ამ მუზეუმს.
— ამ შემონახული სიძველეებიდან წარსულის თვალის
მიხრება.

ვაზაფხულია კარზე მომდარა, დიდი ვაზაფხული!
გამოაფხვენს მარტის მზე და საქართველოს დაბლო-
ბები დაიწყებენ მწვანეთ შეშხასას, ბუჩქნის ძირებში
თავს წამოყვებენ აი-იები; ნაპირბოხსნილი, ადიდებული
მდინარეები ხმას შეიძალდებენ, ტყეებში ვადათეთ-
რებენ ტყეებსა და ფერდობებს, შრომა ვაჩაღდება
ველ-მინდორში.

სამეგრელოში, შავი ზღვის სანაპიროზე ადრე მობრ-
ძანდება ვაზაფხული, ბარაქიანი მიწის სუნი ვადგება
ბარეში, ადრე დახნავენ საყენს მიწებს, ვაიყვარალებს
გუთინდელურ...

ახალსოფელში ახლაც შრომა ვაჩაღდება. ჩანს
პლანტაციებში მუშაობენ მიწის მზარევი, სასუქი შე-
აქეთ, ლობავენ, ახალ სარებას აშაღებენ ვენახისათვის.
მრავალად არიან შრომის ოსტატნი ახალსოფელში.
მაგრამ მათ შორის პირველი თამარ ყუფუნია. მისი
ბრიგადა ვანთქმულია კოლმეურნობაში. ის და მისი
ბრიგადის წევრები სხვებზე უფრო მარადეპყრედნენ
ჩანს ფოთონსა. მათ მიერ მოკრეფილი ჩანს მულად კარ-
გე ხარისხისა. მარშან ასევე ვამოჩინა თიო ოცდობრი
წლის ქალიშვილმა ვაბუჯი ყუფუნიაში. მის შრომის წიგ-
ნებში ექვსსი შრომადელე სწერია. ამათ როდი ჩამორჩე-
ვა მათი მამოცა წლის მაკრინე ლეხელის ბრიგადა. მისი
წევრები ტუნვასაც უფლიან, ხნავენ სიმინის ყანებს.
მათი ჩანს პლანტაციები მოვლილია სამაგალითად.

სოფელში ერთი დღითაც არ იყო დაიწყებული ომ-
ში წასული პორფილი კუკავა. ეს დაუზარალი, ხელმო-
ხედილი, გულგანანილი ვეყავი ყველას უყვარდა.

ვალოზილი დაბრუნდა ომიდან და შარშანიე ვამო-
მუშავა ექვსსი შრომადაც. ისევ საყვარელ შრომას მი-
ეძალა ვეყავი. ეს ვენახი, ეს ღობინი და ფორთოხალი,
მომრავალ სიმინის კანები, მისი ეზოკარი ომშიც
თვალწინ გედა, მასაც იცავდა.

ასევე გულწრფელად უყვარდათ ახალსოფელში ბე-
რამ ქუდმართა. ის ომის დაწყებამდე წვიდა ჯარში.
ასახელა თანაფილელები. ვამარჯებულა, დაჯილ-
დობული დაბრუნდა შინ. მათი სოფელიც სრულად
სახეუცვლილი დახვდა. მისი ეზოც ვამოცვლილა. ახა-
ლი ნარგავები ვაუმეჩნებია ეზოში. საქონელიც მომარ-
ვლებულია.

ვაყავიკურად იბრძოდა ფორნტზე, ვეყავიკურად უშე-
შანიათ მის სოფელშიც!

ბევრზე ბევრია ასეთი ვეყავი და გულდადებით
მომუშავენი ახალსოფელში. საქმარისა ერთი ცნობა:
ოთხმოცი წლის ბერიკაცმა სოფრომ ვიქიამ შარშან
ოთხასი შრომადელე ვამოიტყვა. კოლმეურნობა საშუა-
ლო შრომადელე ახალსოფელში სამას ოთხმოცდაათია,
და ვანა სოციალი, რომ ახალსოფლის ბერიას სახელო-
ბის კოლმეურნობას წლიურად ოთხი მილიონი შემო-
სავალი აქვს!

ასეთი დაუზარალი შრომის ნაყოფი.
ასეთი შრომის ნაყოფია, რომ კოლმეურნობას მრავ-
ლად ჰყავს ძროხა და ხარი, ცხენი. აქ ორმოცდახუთი
ოჯახი ფერჯილია. წელს, ვანსად და იმარჯობა ირ-
თობრად ვამარჯობდა საქონელი, ერთობრად ვამიდრ-
დება კოლმეურნობა.

კოლმეურნობას ათი წელია ხელმძღვანელობს ანთი-
მოზ როგავა.

მას ზუგდიდის რაიონში ყველა იცნობს. ეს კოლმე-
ურნობა მან დააყენა ფეხზე. ყველა პატივსა სცემს და
ენლობა ანთიმოზ როგავას.

სწორედ დაუზარალი შრომისა და კოლმეურნობის
კარგი ხელმძღვანელობისათვისაა დაჯილდოებული იგი
ლენინისა და შრომის წითელი დროშის ორდენებით.

ამ სოფლის ნიადაგი მას საფუძვლიანად აქვს შესწავ-
ლილი. დიდი მომავალი აქვს აკაცი ვენახის ოჯახულ-
შის ჯიშს. კოლმეურნობა წელს აწყობს სახერგეს,
რომელიც დაამზადებს ორმოცდაათი ათას ნერგს ოჯა-
ხისთვის და ამდენსაც ცოლიკოფონისა. მთლიანდ ეს
ადგილი, რომელიც მდებარეობს ქალაქ ზუგდიდის,
სოფლებში—კოლხების, ჰეგენიკისა და ოდიშის ფარე-
ლებში, სულ ახლობსნი დაფარება ვენახითა და ცი-
ტრუსოვანთა ნარგავებით. ამას ხელს შეუწყობს ნიადა-
ვის სინთეტიკი, თბილი, ობიერის ვაეა, ხოლო სადაც
ქარისაგან მუხრებრავდ არ არის დაცული ადგილები,
ქაქ წელსვე დაიწყებენ ქარსაცავი მცენარეების ვაშე-
ვნებას.

დღია ეს ვეგემა, ახალსოფელში აუცილებლად ვა-
ნახორციელებენ მას!

ოცდახუთი წლისაა ჩვენი ახალსოფელი!
რაც კარგი და ლახაი